

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/123/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118013095
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2118013095.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovanej O. S., nar. dňa XX.XX.XXXX v N. S., trvale bytom H. XXX, pre zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 11.04.2019, č. k. 6T/89/2018-168 na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.03.2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaná O. S., nar. XX.XX.XXXX v N. S., trvale bytom H. XXX,

o d s u d z u j e :

Podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. l), § 39 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanej určuje skúšobná doba s probačným dohľadom na 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 Trestného zákona sa obžalovanej ukladá povinnosť dostavovať sa pravidelne počas skúšobnej doby jedenkrát za tri mesiace k probačnému a mediačnému úradníkovi Okresného súdu Trnava a oznamovať mu potrebnú údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

Podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 56 ods. 1 Trestného zákona na peňažný trest vo výmere 900 (deväťsto) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd obžalovanej pre prípad, že by výkon peňažného trestu obžalovaná úmyselne zmarila, určuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 11.04.2019, č. k. 6T/89/2018-168 bola obžalovaná O. S. uznaná za vinnú z pokračovacieho zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase od večerných hodín dňa 18.01.2018 do skorých ranných hodín dňa 19.01.2018 v H. na Ulici V. Y. číslo XXXX/XX z bytu H. G. zobrala 2 ks falošných bankoviek s nominálnou hodnotou 100 € a sériovým číslom X 0746 123 5982 a 1 ks falošnej bankovky v nominálnej hodnote 100 € so sériovým číslom X 1245 177 0794 hoci mala vedomosť, že sú to falzifikáty a následne v priebehu dňa 19. januára 2018 ich prechovávala za účelom ďalšieho použitia, pričom

- dňa 19.01.2018 v čase približne od 08.00 hodiny do 09.00 hodiny v Trnave na Ulici J. Bottu číslo 5 v predajni Terno zaplatila predavačke za nákup tovaru - fľaše alkoholu zn. Captain Morgan jednou z falošných bankoviek v nominálnej hodnote 100 € a sériovým číslom X 0746 123 5982, ktorú vedúca predajne následne dobrovoľne vydala polícii, keď odborným posudkom Národnej banky Slovenska bola zaistená bankovka vyhodnotená ako menej podarený falzifikát stupňa kvality 4, vyhotovená technikou striekanej tlače, ktorá môže byť za určitých podmienok zameniteľná za pravú bankovku,

- dňa 19.01.2018 v čase približne od 09.12 hodiny do 10.50 hodiny v Trnave na Staničnej ulici číslo 9 v herni s názvom Magnus Game si na dvakrát u zamestnankyne herne rozmenila zvyšné 2 ks falošných bankoviek s nominálnou hodnotou 100 € a sériovými číslami X 07461235982 a X 1245 177 0794, pred ktorou predstierala pravosť bankoviek, následne rozmenené peniaze za falošné bankovky použila na hru na výherných automatoch, zamestnankyňa herne si obidve falošné bankovky v dobrej viere vložila do peňaženky a v čase asi o 11.19 hodine nepravé bankovky vyplatila ako výhru F. D., ktorému jednu falošnú bankovku so sériovým číslom X 1245 177 0794 zadržala H. N., a.s. pobočka XXX U. O. a druhú falošnú bankovku so sériovým číslom X 07461235982 F. D. dobrovoľne vydal polícii, a odbornými posudkami Národnej banky Slovenska boli zaistené bankovky vyhodnotené ako menej podarené falzifikáty stupňa kvality 4, vyhotovené technikou striekanej tlače, ktoré môžu byť za určitých podmienok zameniteľné za pravé bankovky.

Za to obžalovanej okresný súd uložil podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd I. stupňa zaradil obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení v zmysle § 257 ods. 1 písm. a), b), c), ods. 4, ods. 5, ods. 8 Trestného poriadku, urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 29.11.2018, sp. zn. 2Pv/64/2018. Kladne odpovedala na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku. Okresný súd na návrh prokurátorky prijal vyhlásenie obžalovanej. Následne súd I. stupňa dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaná priznala k spáchaniu skutku nevykonala a vykonala len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vo vzťahu k predmetu dokazovania okresný súd vypočul obžalovanú k jej osobným pomerom a oboznámil sa s odpisom Registra trestov a s výpisom Registra priestupkov.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že za existencie jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a absencii priťažujúcich okolností mohol súd I. stupňa po úprave trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona obžalovanej ukladať trest v zákonnej výmere od 7 rokov do 9 rokov. Vzhľadom na postoj obžalovanej k spáchanej trestnej činnosti, ktorý sa premietol do jej vyhlásenia o vine a oľutovania skutku, dospel okresný súd k záveru o vhodnosti aplikácie záverov rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zverejneného pod č. 44 a publikovaného v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 5/2017.

S poukazom na § 39 ods. 4 Trestného zákona okresný súd obžalovanej znížil trest odňatia slobody o 1/3 pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby na 4 roky a 8 mesiacov. Zo samotnej podstaty konania o dohode o vine a treste vyplýva, že dohoda by mala byť výhodná tak pre štát (prokurátora) ako i pre páchatel'a za súčasného dodržania požiadavky spravodlivosti, efektívneho účelu trestu a jeho úmernosti vo vzťahu k spáchanej trestnej činnosti. Pri úvahe o primeranosti/nepriemeranosti trestu súd I. stupňa zhodnotil, či záujem spoločnosti a záujem páchatel'a pri výške konkrétneho trestu boli dostatočne

vyvážené a najmä, či trest bol schopný dosiahnuť jeho účel podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona za súčasného zohľadnenia zásad na ukladanie trestov, najmä podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona.

Okresný súd tak dospel k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu a to najmä na dosiahnutie nápravy obžalovanej a jej uvedenie si závažnosti a celospoločensky negatívnych dôsledkov svojho konania, bolo na ňu potrebné pôsobiť trestnom odňatím slobody na samej spodnej hranici zníženej trestnej sadzby vo výmere 4 rokov a 8 mesiacov. Trest v takejto výmere ukladaný za analogického aplikovania ustanovení o dohode o vine a treste považoval súd I. stupňa u obžalovanej za dostatočný na dosiahnutie tak individuálnej ako i generálnej prevencie.

Na výkon uloženého trestu okresný súd obžalovanú zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Na záver súd I. stupňa považoval za vhodné dodať, že v danej trestnej veci zvažoval aj aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona, avšak vychádzajúc z vykonaného dokazovania k osobe obžalovanej a zo skutkovej vety tohto rozsudku, z ktorej vyplýva, že falošnými peniazmi obžalovaná platila za alkohol a za hru na hracích automatoch, nedospel okresný súd k záveru o existencii žiadnych mimoriadnych okolností prípadu alebo pomeroch obžalovanej, ktoré by aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona odôvodňovali.

Proti tomuto rozsudku podala do zápisnice na hlavnom pojednávaní dňa 11.04.2019 odvolanie obžalovaná, čo do výroku o treste, pričom prokurátorka sa pri úkone do zápisnice o hlavnom pojednávaní výslovne vzdala práva podať voči rozsudku odvolanie (č. I. 165 spisu).

Obžalovaná odvolanie písomne odôvodnila prostredníctvom obhajkyne, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 11.06.2019. Uviedla v ňom, že nepodmienečný trest odňatia slobody uložený súdom I. stupňa je neprimerane prísny, rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku a v neposlednom rade súd I. stupňa sa pri rozhodovaní o treste nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre jeho rozhodnutie. Z uvedeného dôvodu obžalovaná navrhuje, aby odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku súdu I. stupňa ako aj správnosť postupu konania, ktorému mu predchádzalo. Vzhľadom na okolnosti prejednávaného prípadu ako aj pomery páchatel'a, obžalovaná má za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu obžalovanej postačuje trest kratšieho trvania a súd I. stupňa mal možnosť postupovať aj podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona a mimoriadne znížiť trest pod dolnú hranicu aj podľa tohto zákonného ustanovenia.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd I. stupňa sa vyslovne zameral iba na negatívne stránky konania obžalovanej, v dôsledku čoho dospel k záveru, že mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona nie je v danom prípade odôvodnené. Obžalovaná mala za to, že súd I. stupňa pri zvažovaní mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona neprihliadal na všetky okolnosti daného prípadu, a preto dospel k záveru o neexistencii mimoriadnych okolností.

Ako poľahčujúcu okolnosť mal súd I. stupňa zohľadniť aj to, že obžalovaná už v prípravnom konaní napomáhala orgánom činným v trestnom konaní na objasňovaní trestnej činnosti, kedy podrobne objasnila stíhaný skutok, pričom jeho vyšetrovanie žiadnym spôsobom nemarila ani nesťažovala. Napriek tomu, že uvedená okolnosť vyplýva zo spisového materiálu, na túto súd I. stupňa vôbec neprihliadal. Ako poľahčujúcu okolnosť bolo potrebné zohľadniť aj skutočnosť, že obžalovaná pred spáchaním stíhaného skutku viedla riadny život.

Obžalovanej bol súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere štyroch rokov a osem mesiacov, a to za skutok, kedy „použila 3 ks falošných bankoviek v hodnote každá po 100,- EUR ako pravé“, čo je v príkrom rozpore so základnými zásadami ukladania trestu, pričom trest uložený v tejto výmere pôsobí vyslovne demoralizujúco.

Okrem uvedeného, je podľa nej potrebné konštatovať, že v danom prípade u obžalovanej sa nepochybne jedná o exces z jej bežného života. S poukazom na skutkovú vetu uvedenú vo výrokovej časti rozsudku, obžalovaná sa stíhaného skutku mala dopustiť iba „jedenkrát“, teda nejedná sa o žiadnu opakovanú trestnú činnosť. Od spáchania stíhaného skutku uplynul už dlhší čas (takmer 1,5 roka), pričom obžalovaná sa ďalšej trestnej činnosti už nedopustila. Ako vyplýva aj z vykonaného dokazovania

súdu I. stupňa, obžalovaná je riadne zamestnaná v spoločnosti IDC Holding v Trnave, kde pracuje od 01.10.2018, pričom svoje pracovné povinnosti si plní riadne a včas a dodržiava aj pracovnú morálku. S poukazom na uvedené, obžalovaná má zabezpečený pravidelný príjem, teda je odôvodnený predpoklad, že sa nebude dopúšťať trestnej činnosti a je možné od nej očakávať, že povedie riadny život, pričom už samotné prejednanie spáchaného skutku pred súdom I. stupňa malo pre obžalovanú výchovný vplyv. Uvedenú skutočnosť umocňuje aj fakt, že obžalovaná je matkou maloletého syna (10 ročného), voči ktorému si musí plniť vyživovaciu povinnosť. Maloletý je toho času vo veku, kedy stále potrebuje starostlivosť a výchovu obidvoch rodičov. Nehovoriac o tom, že matka rovnako ako otec sú v živote maloletého dieťaťa nezastupiteľnými osobami. Síce je maloletý zverený do osobnej starostlivosti otca maloletého, ale obžalovaná sa s maloletým pravidelne stretáva, teda má s ním vybudované citové a sociálne väzby a tieto by chcela naďalej rozvíjať. Je nepochybným, že pretrhnutie týchto väzieb na dlhší čas by bolo nezvratným, pričom v konečnom dôsledku by došlo k spôsobeniu ujmy na právach a záujmoch maloletého dieťaťa. Z uvedeného dôvodu, súd I. stupňa mal v zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona brať na zreteľ aj to, aby trest postihoval iba páchatel'a, a aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, najmä ak ide o maloleté dieťa. Uloženie podmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom za súčasného uloženia skúšobnej doby až na päť rokov, čo je maximálna dĺžka trvania skúšobnej doby a s uložením peňažného trestu, by bol u obžalovanej dostatočným trestom.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, považovala obžalovaná súdom I. stupňa uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na štyri roky a osem mesiacov za neprimerane prísny, a preto navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie Okresného súdu Trnava zo dňa 11.04.2019, č. k. 6T/89/2018-168 v časti výroku o treste zrušil a rozhodol tak, že obžalovanej v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona mimoriadne zníži trest tak, že jej v zmysle § 51 Trestného zákona uloží trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, ktorého výkon podmienene odloží s probačným dohľadom nad jej správaním za súčasného uloženia skúšobnej doby na päť rokov a súčasne obžalovanej v zmysle § 56 ods. 1 Trestného zákona uloží peňažný trest, ktorého výšku ponecháva na úvahe súdu.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, ktorý navrhol odvolanie obžalovanej podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť. Obhajkyňa obžalovanej poukázala na dôvody hodné osobitného zreteľa, a na to, že obžalovaná sa stará o maloletého syna, je riadne zamestnaná, teda vedie riadny život. Vzhľadom k tomu navrhla, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie okresného súdu vo výroku o treste a uložil obžalovanej podmienený trest, spolu s peňažným trestom, ktorého výšku ponechala na úvahe senátu. Verejné zasadnutie sa konalo v neprítomnosti obžalovanej v zmysle § 293 ods. 5 Trestného poriadku.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone.

Senát Krajského súdu v Trnave preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaná podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovanej je dôvodné.

Okresný súd Trnava zákonným spôsobom vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dôkazy potrebné na meritórne rozhodnutie vo veci, tieto dostatočne a preskúmateľne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a svoje rozhodnutie aj dostatočne a presvedčivo odôvodnil (až na výrok o treste, ktorý bolo potrebné zmeniť).

Zo spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaná sa na hlavnom pojednávaní priznala k spáchaniu skutku uvedeného v obžalobe, skutok oľutovala, na otázky súdu I. stupňa v zmysle § 333 ods. 3 Trestného poriadku odpovedala áno, na návrh prokurátorky konajúci okresný súd prijal vyhlásenie obžalovanej, že je vinná zo spáchania skutku, zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaná priznala spáchanie skutku, sa nevykoná a následne vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že dokazovanie bolo v tomto smere vykonané zákonnou a procesne správnou formou. Okresný súd však pochybil, keď nevenoval pozornosť všetkým okolnostiam

v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona, a zameril sa tak len na negatívne stránky konania obžalovanej. Na základe nesprávneho právneho posúdenia okresným súdom bol tak obžalovanej uložený neprimerane prísny trest vo výmere 4 roky a 8 mesiacov.

Krajský súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie oboznámením listín, a to: odpoveď na lustráciu v Sociálnej poisťovni, odpoveď na lustráciu v Registri priestupkov, odpoveď na lustráciu v Registri obyvateľov, odpis Registra trestov, Dohoda o zmene pracovnej zmluvy a Dohoda o tarifnej mzde.

Z vykonaného dokazovania mal odvolací súd za preukázané, že u obžalovanej existovala poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, keďže sa priznala k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala a nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť. Nakoľko prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi (1:0) znížila sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Odvolací súd ďalej zistil, že v osobe obžalovanej ide v tomto prípade len o ojedinelý exces v jej správaní v rámci bežného života. Z odpisu Registra trestov síce vyplýva, že obžalovaná už bola jedenkrát súdne trestaná, právoplatným rozsudkom Okresného súdu Trnava, zo dňa 04.08.2015, sp. zn. 30T/84/2015, a to za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, ktorým jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Toto odsúdenie však bolo zahľadené, a preto krajský súd na toto odsúdenie neprihliadal (poľahčujúca okolnosť, že obžalovaná viedla pred spáchaním trestného činu riadny život, jej však nebolo množné priznať, práve na vyššie spomínané odsúdenie). Navyše bolo potrebné skonštatovať, že sa jednalo o menej závažný trestný čin, o čom svedčal nielen druh trestnej činnosti, ale aj uložený trest. Z Registra priestupkov vyplynulo, že obžalovaná spáchala len jeden priestupok a to na úseku cestnej dopravy ešte v roku 2014.

K námietke obžalovanej odvolací súd uvádza, že okresný súd správne postupoval, keď jej nepriznal poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Trestného zákona. Ani odvolací súd nie je toho názoru, žeby obžalovanej mala byť táto poľahčujúca okolnosť priznaná. Priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti predpokladá aktívnu účasť obžalovanej, ktorá musí byť zameraná na trestný čin, ktorý sama spáchala alebo môže ísť o objasnenie trestnej činnosti iných páchatel'ov. A z vyšetrovacieho spisu takáto aktívna účasť nevyplýva.

Obžalovaná je v súčasnosti riadne zamestnaná v spoločnosti IDC Holding v Trnave, kde pracuje od 01.10.2018, pričom svoje pracovné povinnosti si plní riadne a včas a dodržiava aj pracovnú morálku. Z Dohody o zmene pracovnej zmluvy a Dohody o tarifnej mzde vyplýva, že dokonca pracovne postúpila, preto možno predpokladať, že sa viac nedopustí trestnej činnosti, keďže má pravidelný mesačný príjem. Zároveň tunajší súd poukazuje na skutočnosť, že je matkou maloletého syna (11 ročného), voči ktorému si musí plniť vyživovaciu povinnosť. Maloletý je toho času vo veku, kedy stále potrebuje starostlivosť a výchovu obidvoch rodičov. Maloletý bol zverený do osobnej starostlivosti otca, ale obžalovaná sa s maloletým pravidelne stretáva, teda má s ním vybudované citové a sociálne väzby. Pretrhnutie týchto väzieb na dlhší čas by bolo nežiaduce tak pre maloletého ako aj obžalovanú.

Vzhľadom na postoj obžalovanej, prezentovaný tak pred súdom I. stupňa ako aj v odvolacom konaní, kedy si uvedomila nesprávnosť svojho konania a toto úprimne oľutovala, mal odvolací súd za to, že by samotné použitie trestnej sadzby ustanovenej v osobitnej časti Trestného zákona bolo pre páchatel'ku neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, preto za aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na ustanovenie § 39 ods. 3 písm. d) Trestného zákona bolo možné obžalovanej uložiť trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorého výkon zároveň podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienene odložil na skúšobnú dobu 4 (štyri) roky s probačným dohľadom. Pre posilnenie účelu trestu krajský súd obžalovanej uložil aj peňažný trest vo výmere 900 eur, ktorý je v súlade s jej finančnou situáciou a jej pravidelný mesačný príjem jej umožňuje takto uložený trest zaplatiť. Pre prípad, že by výkon peňažného trestu obžalovaná úmyselne zmarila, tunajší súd uložil obžalovanej náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok. Takto uložený trest považoval odvolací súd za primeraný, spravodlivý a spĺňajúci zároveň tak individuálnu ako i generálnu prevenciu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.